

2. Второ основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото във връзка с приложението на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или явна грешка в оценката или преценката, като е приела неправилен подход при анализа на данъчния режим на КЧД. В съображения 124—126 от обжалваното решение Комисията неправилно е квалифицирала разпоредбите на глава 9 от част 9А от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. като форма на дерогация от общото данъчно облагане, съдържащо се в глава 5 от него.
3. Трето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото във връзка с приложението на член 107, параграф 1 ДФЕС, като е приела в съображения 127—151 от обжалваното решение, че критерият за селективност е бил изпълнен, тъй като предприятията в сходно фактическо и правно положение са били третирани по различен начин.
4. Четвърто основание: 75 % освобождаване съгласно член 371ID от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. било обосновано от характера и общата структура на данъчната система.
5. Пето основание: облагането с данък на КЧД, за които важи освобождаването, съдържащо се в посочената Глава 9 като категория, би накърнило свободата на установяване на жалбоподателите в противоречие с член 49 ДФЕС.
6. Шесто основание: допусната е явна грешка в оценката или преценката във връзка със 75 % освобождаване и определеното изходно съотношение.
7. Седмо основание: Решението на Комисията не спазвало общия правен принцип на ЕС на недискриминация или равенство.
8. Осмо основание: Комисията е допуснала също така грешка при прилагането на правото, като е приложила по аналогия или чрез неправомерно преpraщане разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета⁽¹⁾, която не е била приложима *ratione temporis*.
9. Девето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото във връзка с приложението на член 107, параграф 1 ДФЕС като е приела в съображение 176 от обжалваното решение, че съществува категория получатели (включваща жалбоподателите) и че жалбоподателите са получили помощ, която трябва да бъде възстановена съгласно член 2, параграф 1 от обжалваното решение.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 17 октомври 2019 г. — Вијаг/Комисия

(Дело T-708/19)

(2020/C 10/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Marcin Bujar (Волюве-Сен-Ламбер, Белгия) (представител: R. Wardyn, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Комисията от 20 декември 2018 г., и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и член 7, параграф 1) от Общите разпоредби за прилагане (ОРП):
  - пенсионните вноски, които се прехвърлят, трябва да бъдат изчислени въз основа на реално прехвърлената сума, намалена със сумата, представляваща ревалоризация на капитала между датата на заявлението за прехвърляне и датата на ефективното прехвърляне,
  - служба „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) е допуснала грешка, като е изчислила подлежащите на прехвърляне пенсионни права въз основа на сумата, посочена от националната администрация във временното решение, докато реално прехвърлената сума представлява ревалоризацията на капитала между датата на заявлението за прехвърляне и датата на ефективното прехвърляне както и въз основа на преизчисляване на пенсионните права от националния орган и ревалоризацията на капитала за периода, предхождащ искането за прехвърляне.
2. Второ основание: неоснователно обогатяване на Съюза:
  - изчисляването на подлежащите на прехвърляне пенсионни вноски въз основа на предварителен размер на сумата, която е била преизчислена и не съответства напълно на сумата, представляваща ревалоризацията на капитала между датата на заявлението за прехвърляне и датата на ефективното прехвърляне, представлява неоснователно обогатяване на Съюза.

Жалба, подадена на 17 октомври 2019 г. — Sthree и Sthree Overseas Holdings/Комисия

(Дело T-710/19)

(2020/C 10/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Sthree plc (Лондон, Обединено кралство) и Sthree Overseas Holdings Ltd (Лондон) (представители: J. Lesar, Solicitor, и K. Beal, QC)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Решение C(2019) 2526 окончателен на Комисията от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896, приведена в действие от Обединеното кралство за освобождаване на финансирането на групи от контролирани чуждестранни дружества (КЧД) в частта, в която се отнася до жалбоподателите или до един от тях,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, направени от жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията неправилно е приложила член 107, параграф 1 ДФЕС и/или е допуснала явна грешка в оценката или преценката при избора си на референтна рамка за анализ на режима на данъчно облагане. Комисията трябвало да приеме за референтна рамка режима на корпоративно данъчно облагане на Обединеното Кралство, а не просто самия данъчен режим на контролираните чуждестранни дружества (КЧД).